

Francesc Torralba: "Infinita gratitud al teòleg de referència"

Dij, 10/03/2016 per Catalunya Religió
[Rovira Belloso. 90 anys](#)

(*Francesc Torralba*) Em plau felicitar de bon grat mossèn Rovira en motiu dels seus noranta anys de vida. Mestre de mestres, Rovira és, per a molts de nosaltres, el teòleg de referència a Catalunya. La seva ponderació, la seva senzillesa i la seva extraordinària erudició ens admira i ens estimula a seguir estudiant i reflexionant.

A part de la seva dimensió pastoral i docent, Rovira ens ha regalat una obra teològica que és un autèntic tresor, no solament per la seva especulació sobre el misteri del Déu u i tri, el centre neuràlgic de la seva producció intel·lectual, sinó perquè la seva obra explora, també, altres tractats i temàtiques teològiques gens irrellevants.

Fa anys que llegeixo la producció de mossèn Rovira. Primer, essent estudiant i ara com a professor. Observo una evolució cap allò essencial, una explícita voluntat d'anar al moll de l'os i de despullar-se d'elements retòrics, acadèmics o ornamentals. La seva darrera obra, Déu és feliç donant-se (2015) és un exemple clar de text profund i senzill alhora.

Hi ha, però, un aspecte de l'obra de Rovira que m'ha captivat sempre: els seus diagnòstics culturals, la seva tasca d'interpretació de la societat i de la cultura contemporànies. Fent memòria, destaco cronològicament alguns textos que són cabdals per comprendre els signes del nostre temps, l'emergència de la postmodernitat o de l'era de la Gran Buidor, com diu el mateix Rovira, modificant lleugerament el dictum de Gilles Lipovetsky.

El seu primer diagnòstic formal fou motiu d'una lliçó inaugural a les Facultats de Filosofia i Teologia que, posteriorment, va ser editat en forma de llibre. Em refereixo a *Fe i cultura al nostre temps* (1987), una lúcida exploració de la postmodernitat com un temps d'indigència a partir de la lectura de Milan Kundera i altres referents d'aquell moment. Després van venir altres obres molt lúcides per comprendre la cultura actual i la viabilitat del diàleg entre la fe i la cultura. Em refereixo a textos com *Societat i regne de Déu* (1991), *Entre la fe i la cultura. Cap a on anem?* (1995) i *La fe cristiana en la societat actual* (2010).

Rovira és un teòleg que està atent als signes dels temps, que copsa l'aroma del temps, en paraules de Byung Chul Han i que ens permet entreveure les vies per fer intel·ligible el missatge cristià en la nostra circumstància.

Gràcies, mossèn Rovira. Moltes felicitats.

Francesc Torralba és filòsof i teòleg. Consultor de Pontifici Consell per a la Cultura.